

דף יג.

יו"ד סימן רעא פ"ה ו

עין משפט א.ב.

ו. ס"ת צריך שיכתוב אותו בדיו העשוי מעשן שמנים השרויים במי עפצים ^ק.

הגה: ולכתחילה טוב ליזהר שלא לעשות דיו רק מדברים הבאים מן העץ, וכן משמע בזהר.

ז. אם כתבו במי עפצים וקנקנתום ^ר כשר, אבל לא בשאר צבעים כגון אדום וירוק וכיוצא, שאם כתב אפי' אות אחת בשאר מיני צבעים או בזהב פסול ^ש.

הגה: אסור לכתוב שום שם ^ה מספר כ"ד הספרים בלא דיו, וי"א דלא בעינן דיו רק לס"ת ותפילין ומזוזות ומגילה.

אה"ע סימן קלא פ"ה ב

עין משפט ד.

ב. יותר על כך, כתב לגרש את אשתו, ונמלך, ומצאו בן עירו ואמר לו: שמי כשמך ושם אשתי כשם אשתך, ונטלו ממנו וגירש בו, אף ע"פ

ק. היום הסופרים אין כותבין בדיו הזה משום שהוא מתקלקל ונמחק בנקל, כ"כ הברכי יוסף באות ז', והביאו בקול יעקב אות ט"ו.

כשבאים לתקן ס"ת נכון לתקנם כעין הדיו שנכתב בו הס"ת, פ"ת אות ט"ז. וברכי יוסף שם אות ח'.

ר. והיום העולם נוהגים לעשות לכתחילה דיו מקנקנתום, שמביאים עפצים ושורין אותם במים או מבשלים אותם ואח"כ נותנים בתוכם קנקנתום שקורין בערבי זא"ג ובלשון ישמעאל זאגא כדי שהדיו תהיה שחורה. קול יעקב אות י"ז.

אם כתב בדיו שחורה ואח"כ אחר זמן נשתנה מראיתו ונוטה לאדמומית או הכהה מראיתו עד שאינו שחור עוד, אפי' אות אחת פסול, וצריך להשיג בזה כי שכיח הרבה. קול יעקב אות י"ח. ובתפילין ומזוזות אסור לתקנם משום שזה שלא כסדרן.

ש. מברייתא בשבת ק"ג ע"ב.

ת. ואם כתב שם בשאר מיני צבעים או בזהב אסור למוחקו. ברכי יוסף סי' רכ"ט אות י"ב, ופ"ת אות י"ח. ויכול הסופר הכותב ס"ת להניח מקום השמות הקודש ולכותבן אח"כ בקדושה, ובלבד שלא יהיה נראה כמנומר שיהיה באותו דיו של הכותב הראשון והכתב ככתב הראשון, ומהר"ח בפרשת וילך כתב שראה שהאר"י ז"ל ציוה על סופר אחד לכתוב לו ס"ת ולהניח מקומות שמות הקודש שכתבם הוא בקדושה וע"פ הכוונות הידועות. ועיין במש"כ לעיל סימן ע"ר אות ה'.

שנכתב לשם גירושין, אינו גט.

דף יג:

עין משפט א. יו"ד סימן רמו סעיף ט

ט. יג. הרב יושב והתלמידים לפניו מוקפים כעטרה כדי שיהיו כולם רואים * את הרב ושומעין דבריו.

לא ישב הרב על הכסא והתלמידים על הקרקע אלא או כולם על הכסאות או על הקרקע *.

הגה: וי"א דוקא כשהגיעו התלמידים לכלל סמיכה *.

עין משפט ב. או"ח סימן תרלד סעיף ד

ה. ג. מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו חוץ לסוכה * ואכל שם כאילו לא אכל בסוכה *^ה. ואפי' אם היא סוכה גדולה *^ו גזירה שמא ימשך אחר שולחנו.

א. כמ"ש בפ"ק דכריתות דף ו' ע"א.

ב. ממ"ק דף ט"ו ע"ב, וריש פ"ג דמגילה.

ג. ר"ן בפ"ב דמגילה. וכתב הש"ך משם הר"ן דבשמועות רכות יעמדו התלמידים, ובקשות ישבו, וכשלא צריכים לדקדק כולם עומדים אבל בסברא שהם צריכים לדקדק הם יושבים והרב עומד, ובהלכה שצריכים לדקדק ולטרוח כולם יושבים. ש"ך ס"ק ט'.

ד. וואם רק מקצת שולחנו חוץ לסוכה מותר, דלא גזרינן בזה שמא ימשך. כה"ח אות י"א. ואם שולחנו עומד תחת סכך פסול מדרבנן יש להכשיר דלא גזרינן גזירה לגזירה מ"מ לכתחילה יש להחמיר כשבידו לתקן. שם אות י"ב.

ה. וא"כ אם עבר ואכל אפי' שלא נמשך אחר שולחנו בלילה ראשונה צריך לחזור ולאכול. שם אות י"ג.

ו. ולדעת התוס' בסוכה דף ג' ע"א דמן התורה לא יצא כיון דרבנן גזרו, אבל להר"ן וריטב"א רק מדרבנן לא יצא, ולענין דינא בלילה הראשון יחזור ויאכל אך לא יברך. עיין במ"ב בב"ה.

ז. זהו דעת הר"ף והרמב"ם, אבל הר"ן גיאת והרז"ה והרא"ש פסקו דיצא בסוכה גדולה, והשו"ע פסק להחמיר, כרוב עמודי הוראה הר"ף והרמב"ם.

עין משפט ג.ד.

א"ח סימן שסג סעיף יז

יח. עוד צריכה קורה זו לקבל אריח שהיא חצי לבנה של ג' טפחים ז',
ואם הקורה רחבה ד' טפחים אינה צריכה להיות חזקה כדי לקבל
אריח.

ז. דאם לא כן לא יהיה בה הכר כל כך. מ"ב אות נ"ט. והיינו שוכבים עליה האריחים
בכל ארכה כשיעור רחב פתח המבוי וע"ש עוד מש"כ במ"ב.